

-El próximo 27 de septiembre en Copenhague (Dinamarca).

El catedrático de la Politécnica, Salvador Muñoz, impartirá un seminario internacional sobre nuevas técnicas avanzadas en restauración de obras en papel

El Catedrático de Conservación y Restauración de Obra Gráfica de la Universitat Politècnica de València, Salvador Muñoz Viñas, impartirá un seminario internacional de especialización para los restauradores del papel. El seminario ha sido organizado por la Asociación Profesional de Restauradores de Dinamarca (KEP), y se celebrará en Copenhague el próximo lunes 27 de septiembre.

En este seminario intensivo, el profesor Muñoz enseñará una serie de técnicas avanzadas de aplicación y uso del ciclododecano. Estas técnicas han sido desarrolladas por este investigador desde el Departamento de Conservación y Restauración y en el Instituto Universitario de Restauración del Patrimonio de la UPV, y han despertado un amplio interés.

El profesor Salvador Muñoz Viñas es el responsable del grupo de conservación y restauración del papel del Instituto de Restauración del Patrimonio de la UPV. Como resultado de sus investigaciones en esta especialidad ha desarrollado diversas innovaciones técnicas, como el sistema bicapa de impermeabilización con ciclododecano para la protección de tintas solubles en tratamientos acuosos.

Químicamente, el ciclododecano es una sustancia orgánica, un hidrocarburo cíclico saturado (todos los enlaces carbono-carbono son simples), que pertenece a la familia de los cicloalcanos. Se trata de una sustancia sólida y blanquecina, en forma de cristales, de aspecto ceroso, químicamente estable e inerte. La principal característica y lo que lo hace más atractivo como fijativo y consolidante temporal es su capacidad de sublimar (pasar de estado sólido a gaseoso sin pasar por líquido) a temperatura ambiente, gracias a su elevada presión de vapor.

El ciclododecano ha sido usado con éxito en distintos campos de la restauración en los que se requiere una protección provisional. En la restauración del papel, el ciclododecano ha sido empleado como fijador de tintas solubles en agua; a diferencia de los fijativos tradicionales, el ciclododecano no implica riesgos para la obra y es fácilmente eliminable, según explica el profesor Salvador Muñoz, que actualmente desempeña también el cargo de director del Departamento de Conservación y Restauración de Bienes Culturales de la Universitat Politècnica de València.

"En la práctica el ciclododecano forma una película protectora que es mucho menos eficiente que la que forman otros fijativos, como el Paraloid B 72. Como consecuencia, el restaurador necesitaba elegir entre la reversibilidad del ciclododecano o la eficiencia de otros fijativos", explica este experto en restauración de obras en soporte de papel.

Sin embargo, el profesor Salvador Muñoz ha ideado una técnica “que combina la seguridad y comodidad del ciclododecano con la alta capacidad de impermeabilización del Paraloid B 72. Además, esta técnica es sencilla, cómoda y no requiere costosos materiales o instrumentos”, destaca Muñoz.

Además de la aplicación de estas novedosas técnicas, el profesor Salvador Muñoz ha reunido buen parte de sus conocimientos prácticos de esta disciplina en el libro “La restauración del papel”. Así, en el libro se describen de manera clara y precisa la mayoría de los tratamientos de restauración más habituales (y otros que no lo son tanto), pero también una serie de conocimientos auxiliares -de historia, de física, de química- que permiten entenderlos.

Es también autor del 'Contemporary Theory of Conservation', publicado en Oxford en 2004, que está considerado como una de las obras contemporáneas más influyentes en este campo a nivel internacional, y que, en palabras de C. Hucklesby, 'ha llevado la restauración al siglo XXI'. Su teoría ha sido traducida al italiano, y también está publicada en español y árabe. En breve será publicada también en chino. Y además se está negociando su traducción al coreano y serbio.

Sus obras sobre teoría de la restauración de bienes culturales le han llevado a ser nombrado Fellow del International Institute for Conservation (IIC) en el 2010, siendo el primer español que recibe este importante reconocimiento por parte de esta organización mundial, formada por miles de miembros en más de 50 países especializados en el campo de la conservación. El pasado mes de junio, fue el encargado de impartir la conferencia de clausura de la Sesión General del congreso del American Institute for Conservation, ante cerca de 1200 personas.

Como investigador, el profesor Muñoz ha trabajado en la Universidad de Harvard (USA), y ha impartido cursos y conferencias en instituciones como la Royal Academy of Arts (Reino Unido), la Biblioteca Nacional de España o el Museo Británico, entre otros centros nacionales e internacionales.

València, 13 de setembre de 2011

- El pròxim 27 de setembre a Copenhaguen (Dinamarca)

El catedràtic de la Politècnica, Salvador Muñoz, impartirà un seminari internacional sobre noves tècniques avançades en restauració d'obres en paper

El Catedràtic de Conservació i Restauració d'Obra Gràfica de la Universitat Politècnica de València, Salvador Muñoz Vinyes, impartirà un seminari internacional d'especialització per als restauradors del paper. El seminari ha estat organitzat per l'Associació Professional de Restauradors de Dinamarca (KEP), i se celebrarà a Copenhaguen dilluns que ve 27 de setembre.

En aquest seminari intensiu, el professor Muñoz ensenyarà una sèrie de tècniques avançades d'aplicació i ús del ciclododecano. Aquestes tècniques han estat desenvolupades per aquest investigador des del Departament de Conservació i Restauració i en l'Institut Universitari de Restauració del Patrimoni de la UPV, i han despertat un ampli interès.

El professor Salvador Muñoz Vinyes és el cap del grup de conservació i restauració del paper de l'Institut de Restauració del Patrimoni de la UPV. Com resultat de les seves investigacions en aquesta especialitat ha desenvolupat diverses innovacions tècniques, com el sistema bicapa de impermeabilització amb ciclododecano per a la protecció de tintes solubles en tractaments aquosos.

Químicament, el ciclododecano és una substància orgànica, un hidrocarbur cíclic saturat (tots els enllaços carboni-carboni són simples), que pertany a la família dels cicloalcanos. Es tracta d'una substància sòlida i blanquinós en forma de cristalls, d'aspecte cerós, químicament estable i inert. La principal característica i el que ho fa més atractiu com fixatiu i consolidant temporal és la seva capacitat de sublimar (passar d'estat sòlid a gasós sense passar per líquid) a temperatura ambient, gràcies a la seva elevat pressió de vapor.

El ciclododecano ha estat usat amb èxit en diferents camps de la restauració en els quals es requereix una protecció provisional. En la restauració del paper, el ciclododecano ha estat emprat com fixador de tintes solubles en aigua; a diferència dels fixatius tradicionals, el ciclododecano no implica riscos per a l'obra i és fàcilment eliminable, segons explica el professor Salvador Muñoz, que actualment ocupa també el càrrec de director del Departament de Conservació i Restauració de Béns Culturals de la Universitat Politècnica de València.

"En la pràctica el ciclododecano forma una pel·lícula protectora que és molt menys eficient que la qual formen altres fixatius, com el Paraloid B 72. Com a conseqüència, el restaurador necessitava triar entre la reversibilitat del ciclododecano o l'eficiència d'altres fixatius", explica aquest expert en restauració d'obres en suport de paper".

No obstant això, el professor Salvador Muñoz ha ideat una tècnica "que combina la seguretat i comoditat del ciclododecano amb l'alta capacitat de impermeabilització del Paraloid B 72. A més, aquesta tècnica és senzilla, còmoda i no requereix costosos materials o instruments", destaca Muñoz.

A més de l'aplicació d'aquestes noves tècniques, el professor Salvador Muñoz ha reunit bon part dels seus coneixements pràctics d'aquesta disciplina en el llibre "La restauració del paper". Així, en el llibre es descriuen de manera clara i precisa la majoria dels tractaments de restauració més habituals (i altres que no ho són tant), però també una sèrie de coneixements auxiliars -d'història, de física, de química- que permeten entendre'ls.

És també autor del 'Contemporary Theory of Conservation', publicat en Oxford en 2004, que està considerat com una de les obres contemporànies més influents en aquest camp a nivell internacional, i que, en paraules de C. Hucklesby, 'ha dut la restauració al segle XXI'. La seva teoria ha estat traduïda a l'italià, i també està publicada en espanyol i àrab. En breu serà publicada també en xinès. I a més s'està negociant la seva traducció al coreà i serbi.

Les seves obres sobre teoria de la restauració de béns culturals li han dut a ser nomenat Fellow del International Institute for Conservation (IIC) en el 2010, sent el primer espanyol que

rep aquest important reconeixement per part d'aquesta organització mundial, formada per milers de membres en més de 50 països especialitzats en el camp de la conservació. El passat mes de juny, va anar l'encarregat d'impartir la conferència de clausura de la Sessió General del congrés del American Institute for Conservation, davant prop de 1200 persones.

Com investigador, el professor Muñoz ha treballat en la Universitat d'Harvard (USA), i ha impartit cursos i conferències en institucions com la Royal Academy of Arts (Regne Unit), la Biblioteca Nacional d'Espanya o el Museu Britànic, entre altres centres nacionals i internacionals.